

a wotpołudna a wjazor tam se by powleknuli, gab ten Kneš Jesus k nim s'rasom stupil! Kogo maju lubej, Jesusa abo te žadlawe parnochy tego zarta? Och, ty luby perski nan, a ty stara perska mama, to možošć lažko sgonišć, kogo twoja žowka abo twoj syn lubej ma. Pšchošyšć, ab doma wostalej, ab nejšćlej do teje welikeje kopize; — ale nej jima žedno grono a žedno žaržanje, stej wonej zelej nežhwej a namžotej jo dozačasć, ab se mogalej hušunusć se sčpny abo s'komorki, — gaž to na twojich žišchach abo na twojej zelazi wizišć, potom netrebasć dlujšo pščasć kogo wězej lubuju. Potom sdychuj, potom bjatuj a pšchoš twojogo Wimožnika, ab Won nepušćzil te boge dusče, ale sa nimi sčel tať dlujšo, až se jim chopišo žadašć tego šwětneho wjašela. Wny ga mamy jadnogo Kneša kenz pšchošby hušlyšćnyjo.

Guba dusča, kať žalošne a sachadne a hobschudne jo sčho šwětne, sčelne wjašele! Glědaj raš na te peńese na te dobydki a to pšchemoženje! Kať młogi ma na tom bogatstwe šwojo spodobanje, — te hundredy a towšynty, te šu jogo pšhibog! — a peńesys'kow nažarišć, to jo sa młogego to nejšubsče žěto. Ale nej ga wono tať, gaž šy tomu „mamonoju“ šlužyl wele let až do šmierschi, ga nedajo schi žednogo myta, won schi spušćczijo nejperwej, won raška schi nepšchewozijo. Nej to welgi nepšchawe wot nogo, až žloweka tať hobschuzijo a spušćczijo? Šrelich jo nepšchawe, a togdla ten Kneš teke groni wot tego mamona, až jo „nepšchawy“ (Luc. 16, 9). Ale jo ga s'tymi drugimi pšhibogami hynazej? daju ga te žlowekoju druge myto a lepšchy žel? Glědaj, tam lažy